

Van de tuchtrechter

Deze uitspraken zijn geselecteerd en bewerkt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit P.J.M. Drion, C.B. Gaaf, W.F. Hendriksen, H.J.A. Knijff, E. van Liere en H. Uhlenbroek. De uitspraken met LJV-nummer zijn integraal te raadplegen op www.tuchtrecht.nl.

Wraking

- Hof van Discipline 11 juli 2011, nrs. 5979, 5980 en 6001, LJV: YA1928

Wrakingsverzoeken tegen een lid van het Hof van Discipline zijn gegrond; uit zijn vraag bleek wat het antwoord daarop volgens hem behoorde te zijn, en zijn daarop volgende uitspraak bevestigend dat.

- Artt. 46 en 57 Advocatenwet (Tuchtprocesrecht)

Feiten

Mr. X behandelt als lid van het hof ter zitting drie klachtzaken tegen verzoekster als verweerster. Eén van de klachtonderdelen houdt in dat verzoekster haar cliënte onvoldoende informeerde over de voortgang van een procedure. Naar aanleiding daarvan stelt het hof verzoekster vragen over de praktijkvoering, meer in het bijzonder over de vastlegging van bevestigingen, correspondentie en aantekeningen in het dossier. Verzoekster antwoordt dat zij destijds 'stervensdruk' was.

Mr. X vraagt daarop: "Doet u niet gewoon veel meer zaken dan de Raad voor Rechtsbijstand aanvaardbaar vindt?" Dit wordt door verzoekster ontkend, waarop mr. X haar voorhoudt: 'maar het is een onverantwoord groot aantal.'

Wrakingsgrond

Na een onderbreking van de zitting vraakt verzoekster mr. X in de drie ahangige zaken op grond van de overweging dat mr. X blijkt heeft gegeven van vooringenomenheid doordat hij een 'duidelijk standpunt' weergaf 'over een groot aantal toevoegingen per jaar'.

Verweer

Mr. X verweert zich, zakelijk weergegeven, met de stelling dat hij volstond met een vraag naar aanleiding van de werkbelaasting van verzoekster, de constatering van de deken dat verzoekster het door de Raad voor Rechtsbijstand vastgestelde maximumaantal toevoegingen reeds enige maanden voor het einde van het jaar had bereikt en dat een dergelijk maximum is vastgesteld in het kader van kwaliteitsbewaking.

Overwegingen

De wrakingskamer van het hof onderschrijft het verweer van mr. X in zoverre dat de vraag gerechtvaardigd was of het ontbreken van voldoende schriftelijke vastlegging in het dossier wellicht zijn oorzaak vond in een te grote belasting met toevoegingszaken, maar in de uitspraak 'Doet u niet gewoon veel meer zaken dan de Raad voor Rechtsbijstand aanvaardbaar vindt' ligt reeds besloten wat volgens mr. X het antwoord behoorde te zijn, wat vrijwel direct daarna wordt bevestigd door zijn uitspraak 'het is een onverantwoord groot aantal'.

Deze uitspraken leveren naar het oordeel van de wrakingskamer een objectieve rechtvaardiging op voor de bij verzoekster gerezen vrees dat mr. X niet-ontvankelijk zou zijn voor een nadere feitelijke uitwerking van haar standpunt dat het aantal aan haar afgegeven toevoegingen geen onverantwoord hoge werklust voor haarzelf opleverde, in verband met de bijstand die haar door haar medewerkers werd verleend bij de behandeling van die zaken.

Beslissing

Verklaart de tegen mr. X gerichte wrakingsverzoeken gegrond.

Ontvankelijkheid na uitspraak Geschillencommissie

- Hof van Discipline 14 februari 2011, nr. 5805
- Raad van discipline Amsterdam, 11 mei 2010

De omstandigheid dat de Geschillencommissie Advocatuur zich ook heeft uitgesproken over de handelwijze van mr. X kan niet afdoen aan de wettelijke taak van de raad en de ontvankelijkheid van bij hem ingediende klachten.

- Art. 46 Advocatenwet (6 Tuchtprocesrecht)

Feiten

De feiten blijken uit de klacht.

Klacht

- Mr. X heeft zowel in de procedure bij de rechtbank als tijdens de procedure in hoger beroep nagelaten het medisch rapport van A in het geding te brengen.
- Mr. X heeft nagelaten om het door de wederpartij in het geding gebrachte rapport van dr. Y met alle mogelijke en haar ten dienste staande middelen te bestrijden en/of daartegen verweer te voeren en/of te wijzen op tegenstrijdigheden tussen de rapportage van de wederpartij en het partus verslag van het ziekenhuis.

Overwegingen raad

Mr. X stelt zich primair op het standpunt dat klagers niet in hun klacht kunnen worden ontvangen, nu de Geschillencommissie Advocatuur zich in haar bindend advies reeds over het handelen van mr. X heeft uitgesproken. De raad volgt mr. X niet in dit verweer. De Geschillencommissie Advocatuur

hanteert voor haar advies als maatstaf of de desbetreffende advocaat heeft gehandeld zoals mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend vakgenoot. In een tuchtrechtprocedure wordt het optreden van een advocaat getoetst aan een andere maatstaf, die zijn grondslag vindt in art. 46 van de Advocatenwet. Klagers hebben voorts expliciet medegedeeld dat het feit dat de zaak aan de Geschillencommissie Advocatuur zou worden voorgelegd niet betekent dat zij afzien van een tuchtprocedure bij de raad. Klagers zijn derhalve ontvankelijk in hun klacht. De raad verklaart de klachtonderdelen (a) en (b) gegrond voor zover mr. X aan klagers niet voldoende en niet tijdig duidelijk heeft gemaakt waarom hij de met klagers besproken strategie heeft gewijzigd. Mr. X heeft ter zitting van de raad erkend in dit opzicht niet adequaat te hebben gehandeld.

Beslissing raad

Klachtonderdelen (a) en (b) zijn gegrond; legt aan mr. X op de maatregel van waarschuwing.

Overwegingen hof

In de eerste plaats meent mr. X dat de raad klagers niet-ontvankelijk had moeten verklaren, omdat de Geschillencommissie Advocatuur zich reeds bij bindend advies over het handelen van mr. X heeft uitgesproken. Volgens mr. X zijn de maatstaf waaraan de Geschillencommissie Advocatuur toetst en de maatstaf van art. 46 Advocatenwet in wezen dezelfde. Het hof verwerpt dit betoog. Wat er ook zij van de maatstaven waaraan de Geschillencommissie en de raad het handelen van mr. X dienen te toetsen, de omstandigheid dat de Geschillencommissie zich ook heeft uitgesproken over de handelwijze van mr. X kan niet afdoen aan de wettelijke taak van de raad en de ontvankelijkheid van conform de wettelijke eisen bij hem ingediende klachten.

Hoewel het hof met de raad van oordeel is dat mr. X de reden voor zijn wijziging van strategie beter aan klagers had moeten uitleggen en tijdiger met klagers had moeten bespreken, acht het hof dit verzuim niet zo ernstig dat mr. X in tuchtrechtelijke zin een verwijt treft. Het hof neemt daarbij onder meer in aanmerking dat klagers geen bezwaren hebben geuit tegen de strategiewijziging zelf en dat zij bovendien pas in een

erg laat stadium, namelijk nadat het gerechtshof hen in het ongelijk had gesteld, over de gang van zaken rond de strategie-wijziging hebben geklaagd.

Beslissing hof

Vernietigt de uitspraak van de raad voor zover deze aan het oordeel van het hof is onderworpen en opnieuw rechtdoende verklaart de klachtonderdelen (a) en (b) ongegrond.

Overleg over mogelijke toevoeging

- Raad van discipline Amsterdam 14 september 2010, nr. 10-069A, LJN: YA1037

Een advocaat is verplicht met zijn cliënt bij het begin van een zaak te overleggen of er termen zijn om te trachten door de overheid gefinancierde rechtshulp te verkrijgen.

- Art. 46 Advocatenwet
- Gedragsregel 24 (1.4.3.1 Financiële verhouding)

Feiten

In juni 2008 heeft de vader van klager zich gewend tot mr. X, omdat zijn zoon in voorlopige hechtenis zat. De vader van klager heeft mr. X toen gevraagd om de strafzaak van zijn zoon over te nemen van een voorgaande advocaat aan wie een toevoeging was verleend. Volgens mr. X heeft de vader van klager toen tegen mr. X gezegd dat hij geen vertrouwen had in een 'gratis' advocaat van de overheid. Mr. X heeft zich vervolgens als opvolgend advocaat van klager gesteld. Mr. X heeft met de vader van klager afgesproken dat zijn werkzaamheden betalend zouden plaatsvinden. Mr. X heeft een voorschotdeclaratie van € 3000 aan de vader van klager gestuurd, welk bedrag kort daarna is voldaan door de moeder van klager. Vervolgens zijn maandelijkse declaraties gestuurd waarbij het openstaande bedrag steeds op het betaalde voorschot in mindering is gebracht. In totaal heeft mr. X, inclusief het voorschot een bedrag van € 13.295,61 gedeclareerd. Eerst stuurde mr. X de declaraties aan de vader van klager en nadat klager in vrijheid was gesteld, stuur-

de hij de declaraties rechtstreeks aan klager. Na de betaling van het voorschot ad € 3000 is door klager of zijn ouders geen betaling meer verricht. Toen betaling van het openstaande bedrag, ook na aanmaning, uitbleef, heeft mr. X klager bericht dat een bedrag van € 10.295,61 werd gecrediteerd en deze werkzaamheden gedeclareerd bij de Raad voor Rechtsbijstand, gebruikmakend van de eerder aan zijn voorganger verstrekte last tot toevoeging.

Klacht

De klacht houdt onder meer in dat mr. X bij aanvang en gedurende de rechtsbijstand niet heeft overlegd met klager of er termen waren om te trachten voor door de overheid gefinancierde rechtshulp in aanmerking te komen, terwijl mr. X wist dat klager geen inkomen had en in aanmerking kwam voor een toevoeging.

Overwegingen

Met het onderhavige klachtonderdeel verwijt klager mr. X dat hij geen overleg heeft gepleegd over de mogelijkheid door de overheid gefinancierde rechtshulp te verkrijgen. Het is juist dat een advocaat verplicht is met zijn cliënt bij het begin van een zaak te overleggen of er termen zijn om te trachten door de overheid gefinancierde rechtshulp te verkrijgen. Echter, in dit specifieke geval had klager bij zijn in bewaringstelling al een toevoeging verkregen, te weten van zijn eerste advocaat. Klager en zijn vader waren derhalve volledig op de hoogte van de mogelijkheid klager op grond van de door de overheid gefinancierde rechtshulp te laten bijstaan. Desondanks heeft de vader van klager ervoor gekozen op betalende basis een advocaat in te schakelen, waartegen klager destijds geen bezwaar heeft gemaakt. De stelling van mr. X dat de vader van klager hem heeft gezegd geen vertrouwen te hebben in een 'gratis' advocaat van de overheid, is door klager niet betwist. Hoewel het aanbevelenswaardig was geweest als mr. X het voorgaande schriftelijk aan klager en zijn vader had bevestigd, is het handelen van mr. X vanwege de specifieke omstandigheden van het geval niet tuchtrechtelijk laakbaar. Het klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

Beslissing

Verklaart het klachtonderdeel ongegrond.